

[Lykketoft]

flytter sammen også i en sen alder, får en væsentlig højere disponibel indkomst end de, der faktisk har papir på hinanden.

Jeg tror, det er nødvendigt, som de syv partier også er enige om, at sætte en streg her og sige: Det har ikke været meningen med den lovgivning, og det er heller ikke muligt at indfri en forventning om, at vi på et eller andet tidspunkt i en overskuelig fremtid kan finde de fem milliarder kroner, det ville koste at bringe alle pensionister op på det høje personfradrag.

Derfor har man altså valgt her i aftalen at slå den streg og sige, at de, der efter lovforslagets fremsættelse ikke er reelt enlige som pensionister, heller ikke får det store personfradrag, men i hvert fald indtil videre at lade de grupper, der har erhvervet en rettighed her, beholde den.

Jeg tror, det har været nødvendigt at gøre det på den måde, og jeg mener ikke, at man går nogen legitime interesser for nær ved at gøre det på denne måde. Det er en lille ændring, der berører forholdsvis få.

Den store ændring, som berører forholdsvis mange, og som er den ene af de to reelle forbedringer i denne aftale, er, at vi nu forhøjer grundbeløbet for pensionister, der er gift med hinanden, så det bliver ens og lige så højt for dem, som det er for øvrige pensionister. Det er en forbedring på 172 kr. om måneden for disse pensionister, men også et vigtigt bidrag til at gennemføre en fuldstændig afskaffelse af diskriminationen af ægteskabet, som vi har haft flere elementer af i pensionslovgivningen hidtil.

Det koster jo isoleret set noget, men partierne har altså kunnet enes om at bruge disse 600-700 mio. kr. til at afskaffe denne diskriminering af ægteskabet.

Det sidste punkt, der er en vigtig del af aftalen, som ikke er omhandlet af disse lovforslag, men som skal nævnes i sammenhængen, er, at det er lykkedes med denne aftale at få givet medicinordningen dens grundskud ved at få aftalt, at pensionisterne blev pillet ud fra den 1. januar, og efterfølgende konstatere, at der også var et flertal i Folketinget for totalt at afvikle denne bureaukratiske og urimelige ordning for alle fra den 1. januar. Det er vi i Socialdemokratiet meget tilfredse med er blevet resultatet dels af aftalen, dels af efterspillet til aftalen.

I det hele taget må vi sige, at det er lykkedes i de sidste uger dels at få lavet en aftale, som ud

fra alle synspunkter er rimelig for modtagere af overførselsindkomster, og som ingen kan påstå på bare lidt længere sigt er ringere for nogen end de hidtidige reguleringsordninger, men som er ensartet, og som er umulig at manipulere med for overførselsindkomsterne, dels at få pillet to af de grimme forslag af bordet i Folketinget, som Fremskridtspartiet har medvirket til i de sidste halvandet år, og som har indebåret væsentlige forringelser for pensionisterne.

Først var det medicinreglen – den fases nu ud – så var det forslaget om at lave forringelser for modtagerne af boligstøtte og dermed først og fremmest ramme pensionistgruppen, som er mest afhængig af denne boligstøtte. Heldigvis var der ikke flertal for det forslag. Hr. Glistrup leverede én stemme og Socialdemokratiet 56 stemmer til, at der ikke var flertal for det forslag.

Connie Hedegaard (KF):

Det er rart, når Folketinget en gang imellem med meget brede flertal viser, at det faktisk kan lade sig gøre at lade den sunde fornuft råde. At lade årslønsudviklingen være bestemmende for udviklingen af overførselsindkomster er jo simpelt hen sund fornuft – eller rimeligt, som hr. Lykketoft sagde – og derfor kan Det Konservative Folkeparti naturligvis tilslutte sig de fire forslag, vi her behandler.

Man kunne selvfølgelig fordybe og fortabe sig meget i forslagernes mange udviklede tekniske detaljer. Det er der ikke rigtig tid til her, og jeg skal derfor nøjes med ganske kort at slå fast, at det er en stor gevinst for det danske samfund, at vi efterhånden er kommet af med alle håndte dyrtidsreguleringsklausuler til fordel for et enklere, mere logisk og altså også mere retfærdigt system.

Det er også oplagt, at det må få stor betydning for de forestående forhandlinger på arbejdsmarkedet, at et så bredt flertal i Folketinget – 163 mandater af 179 mulige – står bag tilkendegivelsen om en satsregulering, der som udgangspunkt er på 2 pct. Og det er Det Konservative Folkepartis håb, at arbejdsmarkedets parter vil leve op til deres ansvar for den fremtidige udvikling i de offentlige udgifter, som de jo hermed har fået en temmelig direkte indflydelse på.

Hvad ændringerne i pensionsloven angår, skal jeg som hr. Lykketoft også udtrykke til-